

SURINAAMSCHIE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 28 Augustus 1837.
Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van heden, No. 875/782, is aan den Heer C. D. KONING, op deszelfs verzoek eervol ontslag verleend, als WIJKMEESTER voor de EERSTE Buitenvijk, en in deszelfs plaats benoemd en aangesteld de Heer HEINRICH SPALINGER.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 Augustus 1837.
(30659) Alzoo H. A. BUHK en C. VAN HEES PZ., in qualiteit als Administrateurs van de Plantaadje Moed en Kommer, aankomende Vrouwe G. E. G. VAN ALPHEN, geb. KURK, zich bij rekestee aan den Gouverneur Generaal hebben geaard, met verzoek om de Slaven met namen Daniel, Isack en Ezau van gemelde Plantaadje af- en op de privé-naam van de Eigenaresse voornoemd, over te doen schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagtekening dezer, van hun vermeend recht of pretentie ter Gouvernements Secretarij te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
Bij afwezigheid van denzelven,
F. C. COBLIJN,
1ste Commies.

Gouvernements Secretarij.

De Commissie tot TAXATIE DER HUURWAARDE van de Huizen en Gebouwen aan Paramaribo, en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal aanvangen op HEDEN den 1sten dezer, des voormiddags ten zeven uren, en zulks wel met Wijk La. A; wordende mitsdien de belanghebbenden uitgenoodigd, zich gereed te houden om aan de Commissie voornoemd, de vereischte inlichtingen te geven, hetzij in persoon ofwel, bij hunne afwezigheid door achterlating van hun Huur-Contract of van eenig ander papier, waaruit de Commissie, het vereischte te weten, kan ophalen.

Paramaribo den 30 Augustus 1837.
De gequalificeerde Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten dezer, de Nd. Am. Brik Amazon, Kapt. W. Grover, van Gloucester; hebbende 29 dagen reis.
Den 29sten dezer, het Schip West-Indien, Kapt. J. J. Boon, van Amsterdam, hebbende 59 dagen reis.
Passagiers: Meijufvrouw Anna Clasina, met haar Kindje, Elisabeth Hamaker, Heeren H. L. Sluijters en D. J. Sancho.

UITGEZEILD.

Den 26sten Z. M. Brik van Oorlog WINDHOND, Kapt. Luit. KIST, naar Demerary.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

Dingsdag den 29sten Augustus 1837.

1.) De helft in de Koffij-Plantaadje NIEUW MOCHA, gelegen in de rivier beneden Cottica; aankomende de Erven J. F. Cramer. f 7,500; — van West en de Hart.

2.) De 76 koppen SLAVEN, laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje Vlucht en Trouw; aankomende Mr. J. J. Uijterwerff Sterling qq. c. s., zijn Familiegewijze verkocht voor de som van f 63,141.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 27 Junij 1837.)

FRANKRIJK.

PARIS, 30 Mei. Ter gelegenheid van het door den Hertog van Orleans aan de Prinses Helena gezonden miniatuur-portret herinnert een, door de Nouvelle Minerve aangehaalde, brief uit Weenaen, aan het lot van datgene, hetwelk de Keizer Napoleon door Isabey deed vervaardigen, en gedurende de preliminair tot zijn huwelijk aan Marie Louise zond:

„Ik gevoel, zegt de briefschrijver, eenige schaamte, u het gebruik te doen kennen, hetwelk de ex-Keizerin in der tijd van dit kostbaar juweel gemaakt heeft; maar daar deze zaak door geheel Weenen bekend is, en allerwege zelfs ten hove, een gevoel van mishagen heeft verwekt, loop ik slechts het openbaar gerucht vooruit, met u deze omstandigheid mede te deelen. Daar het bewust portret met rijke diamanten was omzet, deed Marie Louise een onzer eerste juweliers ontbieden, aan wien zij den last gaf, de edelgesteenten er af te nemen, om er een ander kleinood van te vervaardigen. — En het portret en het haar, zeide de juwelier, wat wil U. H. daarmee doen? Dat — — — ? wel niet-met-al; behoud gij ze, en doe er mee wat gij wilt, als gij er eenige waarde aan hecht. Dit onwaardig antwoord werd welhaast het onderwerp van alle gesprekken, en de rijke Barones de Ferrara liep naar den juwelier der Aartshertogin, van wien zij voor 2000 guldens, het portret en het haar van Napoleon kocht, als kostelijke reliquiën, welke de vrouw van een groot man verachtenderwijze eenen juwelier toegeworpen had.”

— Het Journal de la Guienne behelst den volgende brief:

OLERON, 9 Junij.

Wij ontvangen ontzettende tijdingen uit Barcelona; men heeft den gouverneur door de straten gespeeld en duizende moorden gepleegd. Deze stad is waarlijk bestemd om Spanje met schande te overladen. Luide schreeuwt men er: Leve de Republiek! Leve Alibaud! Tegen de Franschen worden eindeloze smaaderingen uitgebraakt. Het is allerschandelijkst, en het gouvernement is zoo zwak, dat het geene afdoende maatregelen kan nemen om aan zoo veel orde-loosheid perk te stellen. Rampzalig Spanje!

DUITSCHLAND.

Een brief uit Berlijn van den 9den, deelt het volgende mede:

Do Nederlandsche handels gevolmagtigden Scherff en Rochussen verlaten onze stad. De

onderhandelingen hebben wel nog niet derzelver beslag bekomen, doch zijn, naar men verneemt, op eenen voldoende grondslag gevestigd. Waarschijnlijk zal Holland zich, behoudens zeer weinige uitzonderingen, tot het tolverbond aansluiten. Men verwacht daarvan de grootste voordelen voor den handel met koloniale waren, die eenige verlaging van belasting zullen onderyniden. De Heeren Scherff en Rochussen begeven zich tot het doen van verslag en het ontvangen van instructien naar Amsterdam, doch zullen, hetzij-zelve binnen weinige weken herwaarts terug komen om het verdrag definitief te sluiten, hetzij door anderen vervangen worden. Zoodanig luidt eene lezing. Eene andere zegt genoegzaam het tegendeel, namelijk dat de Hollandsche agenten zoo goed als onverrichter zake zijn afgereisd; dat het ministerie van financiën de voorstellen ter wijziging van de nieuwe suikerwet voor de jaren 1837 — 1839 geheel heeft afgeslagen en eene geringe verlaging van de Rijntollen alles is wat men heeft verkregen; intusschen zou de Heer Wythoff, associe van het groote Amsterdamsche huis Rupe en Zoon, bij wien het eerste denkbeeld tot eene handelovereenkomst is ontstaan, zich nog hier bevinden en moet bij voornemens zijn den draad der onderhandelingen weder op te vatten.

— Een Duitsch dagblad behelst het volgende artikel betreffende het HUIS MECKLENBURG SCHWERIN:

Het Mecklenburgsche Vorsten geslacht is, nevens het Capetingische geslacht, het oudste regerende Huis van het tegenwoordig Europa. Het is het eenige souvereine Huis van Slavonischen oorsprong, hetwelk nog bestaet. Het was koninklijk alvorens het vorstelijk was. Deszelfs regerende vorsten hebben langen tijd den titel van Hertog gevoerd, doch sedert 1815 hebben zij dien van Groot-Hertog aangenomen. De geslachtstrekkenkundigen leiden hunne herkomst van de Slavonische Vorsten van den Wendschen of Wandaalschen stam af, en voeren hunnen oorsprong tot op Witzan, het hoofd van dien stam, terug, die, ten jare 780, in het bezit van Mecklenburg was. Deze Koning stierf in eenen veldslag, welke, hij voor Karel den Groeten tegen de Saksen leverde, en vermits zijn zoon Thracon zich door eene gelijke trouw jegens den Keizer onderscheiden had, schonk hem Karel de Groote het meerendeel door de overwonningen verlaten landstrecken.

Wat nu ook aan deze overlevering waarheid moge zijn, laat zich de herkomst der Mecklenburgsche vorsten toch slechts eerst van Mieci-burgsche vorsten bepalen, die den titel van law met zekerheid voorde, toen Hugo Capet den titel Kneze Miliki voorde, toen Hugo Capet den titel van Koning aannam. Van Mieci-burg tot Sticlot, 1142, telde het Huis vier Koningen, onder welke Gottschalke 1047, het Wandaalsche Koninkrijk stichtte, hetwelk wederom door Hen-drik de Leeuw, Hertog van Saksen, verwoest werd. Sticlot's zoon, Pribislaw, verloor den titel van Koning der Wenden (Obolacten) en nam dien van Hertog aan.

Van Mieci-burg tot op onzen tijd telt dit Huis 30 geslachtsopvolgingen. Het heeft zich in 19 souvereine Staten uitgehuwlijkt, en daaronder met 23 souvereine geslachten, van welke 15 zulks nog zijn. Door 31 Prinsessen is het met 20 regerende Huizen in vermaagschapping getreden. Rusland gaf aan hetzelfde eene nicht van Peter de Groote en eene dochter van Paul I; Zweden eene dochter van Gustaaf Wassa; Denemarken eene kleindochter van Kanut de Groote, Koning van Engeland; Pruisen vijf Prinsessen, onder welke Alexandrina, gemalin van den re

gerenden Groothertog. Het heeft zich met 9 buitenlandsche souvereine Huizen vermaagschap, die zich met 14 Meelenburgsche Prinsessen gehuwlijkt hebben. Het gaf aan Rusland eene Regentes, Anna, moeder van den Czar Iwan; aan Engeland Charlotte, gemalin van Koning George III; aan Denemarken Louisa gemalin van Koning Frederik IV; aan Polen Luitgarde, gemalin van Koning Przemyslaw II; aan Pruiscen Sophie Louize, gemalin van Koning Frederik I; en de schoone en ongelukkige Louize, de beroemde gemalin van Frederik Wilhelm III, de thans regerende Koning. — Het heeft aan Zweden eenen Koning gegeven, Albert, die met de beroemde Margaretha, de Semiramis van het noorden, om de kroon, streefde. Eindelijk, terwijl het door huwelijking 12 dochters of zusters van Koningen heeft verkregen, heeft het aan Rusland, Engeland, Denemarken, Polen en Pruisen te zamen 7 Koninkinnen of Regentessen gegeven, en dezer dagen heeft het aan Frankrijk eene Hertogin van Orleans geschonken.

De Prinses Helena is de zuster van Vorst Paul, de regende Groothertog, van Mecklenburg-Schwerin. Vorst Paul is schoonzoon van den Koning van Pruissen, neef van Willem, Koning der Nederlanden, die met Prinses Wilhelmina, zuster van den Koning van Pruissen, gehuwd is; schoonbroeder van den Keizer van Rusland, die Charlotte, de dochter van Koning Frederik Wilhelm, tot gemalin heeft, en door zijne moeder, de dochter van Paul I, is hij ook des Keizers neef. Zoo ook is hij neef van Willem van Oranje, Kroonprins der Nederlanden, die aan Anna zuster van Keizer Nicolaas gehuwd is. Ook is hij neef van den Aartshertog Anton, Pal'sgraaf van Hongarije, oom van den tegenwoordigen Keizer van Oostenrijk, die Alexandra, zuster der Groothertogin Anna, tot gemalin heeft. Eindelijk is hij nog neef van den Groot-Hertog Karel-Frederik van Saksen-Weimar, die Maria, zuster der voorgenoemde, tot gemalin heeft.

ADVERTISSEMENTEN.

(30660) * * Heden beviel mijne Echtgenoot van eene **DOCHTER**.

Paramaribo den 30 Augustus 1837.
C. F. VAN CASTEREN.

(30657) De ondergeteekenden bieden 5% Avans voor het bedrag van 15 à 20 mille solide Wisselbrieven, op 3 maanden zigt.

Hoewel deze maatregel door het publiek zal worden afgekeurd, zijn zij hiertoe genoodzaakt ter instandhouding van eer en crediet.

Paramaribo den 30 Augustus 1837.
GEBROEDERS BRONKHORST.

(30337) Alle degenen die iets te vorderen heeft ten lasten de Plantaadjen **LEASOWES, CLYDE, JOHN** en **BELLEVUE** tot den 30sten Junij 1837, worden verzocht hunne rekeningen in blanco onmiddellijk onder couvert, aan den ondergeteekenden in te zenden.

Paramaribo den 29 Augustus 1837.
WM. MACKINTOSH.

(30643) Aangebragt per Kapt. BOON, en te bekomen in het Pakhuis van ABM. PEREIRA: **Nieuwe AARDAPPELEN** en idem **GRAS BOTER**.

(30266) Kapitein J. A. DE LANG, voerende het tweedeks gekoperd Brik-Schip *Astrea*, voornemens zijnde den 15den September e. k., de terugreis naar Amsterdam aan te nemen; biedt gemelde Bodem ter inlading van **KOFFIJ, KATOEN** en **KAKAO** aan Heeren Planters, Kooplieden en verdere Ingezetenen dezer Kolonie

Paramaribo den 31 Augustus 1837.

STATISTIEK VAN RUSLAND.

Tegen het einde der maand April jl. zijn de vier eerste deelen in het licht gekomen van het aangekondigde werk, getiteld: »Rusland

uit een geschiedkundig, statistisch, aardrijkskundigen letterkundig oogpunt beschouwd." De schrijver daarvan, de heer van *Bulgarin*, heeft, terwijl hij met zijnen arbeid bezig was, bevonden dat de stof te uitgebreid was om die volgens zijn oorspronkelijk plan te behandelen, en in plaats van de beloofde acht deelen, zullen er nu twaalf het licht zien, en zullen de laatste acht deelen in twee latere afleveringen worden uitgegeven. De statistieke berigten, in dit werk voorkomende, bevatten eenen schat van belangwekkende, gewigtige bijzonderheden, die uit officiële bronnen zijn geput. Uit het eerste deel dier statistiek opteelen wij de volgende zinsneden, die over de verhouding van de bevolking der Russische steden tot die van het platte land handelen:

»Men kan aannemen dat in de gansche uitgestrektheid der keizerlijke staten $\frac{2}{5}$ gedeelten der bevolking op het land en $\frac{1}{5}$ in de steden leeft. In deze laatste wonen 8 menschen op een vierkanten vadem, en van de 22 huizen bevindt er zich slechts een hetwelk een goed, aanzienlijk voorkomen heeft. In Rusland zijn 2000 steden; $\frac{2}{5}$ daarvan liggen in europsch, $\frac{1}{5}$ in aziatisch Rusland. Men telt er 1500 vestingen en versterkte plaatsen in, en 500,000 dorpen. Drie vierden van dit aantal dorpen worden in europsch Rusland gevonden, alwaar men op 197 vierkante mijlen, in Azie echter op 300 zulke mijlen, ééne stad aantreft. — In het koninkrijk Polen heeft men 453 steden en 22,365 dorpen. De bevolking belooft daar, volgens de jongste telling, 4,022,335 zielen, waaronder zich 3,163,127 landbewoners van alle klassen en 869,208 stedelingen bevinden. — In het groot-vorstendom Finland worden 28 steden geteld, waarvan de gezamenlijke bevolking 71,502 bedraagt. De bevolking der steden in Finland belooft $\frac{1}{5}$ van het geheel. Het volrijkste gouvernement in europsch Rusland is dat van Moskau, alwaar 2323 menschen op eene vierkante mijl leven; het minst bevolkte is daarentegen Astrakan, alwaar op eene gelijke uitgestrektheid slechts 22 menschen wonen. Het minst bevolkte gedeelte van het geheele russische gebied is Irkutsk, alwaar men slechts twee menschen op eene vierkante mijl vindt. Wanneer men de bevolking naar de stammen, waartoe zij behoort, wil verdeelen, dan treft men omstreeks honderd onderscheidene natien in Rusland aan, die weder in twaalf hoofdstammen verdeeld kunnen worden, waarvan de voornaamste die der slaven is. Deze belijden de in Rusland heerschende godsdienst en bewonen, in het middelste gedeelte des Rijks, de schoonste en beste provincien. De Slavenstam overtreft al de overige stammen der russische bevolking in arbeidzaamheid, lichaamssterkte en persoonlijken moed, evenzeer als de leden van dezen stam onderling, door den sterken, onverbreekbaren band van godsdienst en liefde voor den monarch en het vaderland, op het naauwst zijn verbonden. Het zijn dus niet dan valsche aantijgingen van afgunstige en vijandig gestemde vreemdelingen, waardoor Rusland wordt voorgesteld als reeds de kiemen van zijnen ondergang met zich voerende. De Slavenbevolking bedraagt meer dan 54 millioen zielen en wordt in vier klassen onderverdeeld: de bewoners van het groot-russische gouvernement, uit 32 millioen, de Klein-russen uit 6 millioen, de Polen en Litthauers ook uit 6 millioen en eindelijk de Serviers, Bulgaren en andere bewoners van Slavischen oorsprong, uit 1 millioen zielen bestaande." — Aan het slot van de statistiek zegt de heer van *Bulgarin* dit omtrent de joden: »Van deze worden er in den geheelen keizer-staat 1,495,364, van beiderlei kunne, aangetroffen. In het koninkrijk Polen telt men er 414,813 en onder de bevolking van Warschau 33,931."

Mengelwerk.

VOORVAL OP DEN MONT-BLANC.

Een reiziger giug den 29 Julij 1836, met den gids Devouassen, een der onverschrokkenste, dalbewoners, die reeds honderde malen den Mont-Blanc beklommen had, naar de zooge-

noemde *Jarden's*, zijnde een met bloemen en kruiden bedekt stuk gronds, midden in de sneeuw en het ijs van den Mont-Blanc, en dat waarschijnlijk door eene onderaardsche warmte bron onderhouden wordt. Dezelve wordt vaak door reizigers, soms ook wel door dames, zonder gevaar, bezocht, wanneer men slechts de voorzorg in acht neemt, vooral wanneer er pas sneeuw is gevallen, om bij de menigvuldige scheuren in het ijs, eerst de plaats, voor dat men de voet neder zet, met den stok te onderzoeken.

De beide reizigers, na eerst den nacht in het pavillon van *Montauvert* doorgebragt te hebben, waren den volgenden ochtend weder op weg, nog slechts een uur van de *Jarden's* verwijderd, toen op eens de gids, den zoo noodige voorzigtigheids maatregel vergetende, op een laag sneeuw stapt, die eene kloof in het ijs bedekte en door dezelve in de diepte zonk. Men stelde zich den toestand van den reiziger voor, die zijnen geleider in dien afgrond zag verzinken, en hem tevens, daar hij geheel door de sneeuw in de diepte bedekt werd, uit het oog verloor. Hij riep en schreeuwde; maar alles te vergeefs; hij ontving geen antwoord. De reiziger begreep nu, dat het het beste zijn zou, van zodra mogelijk te trachten het pavillon van *Montauvert* te bereiken, en de daar aanwezige gidsen tot hulp van hunnen kameraden op te roepen. Maar hoe daarheen te komen over ijsvelden, hem geheel onbekend, langs afgronden en diepten, die hij heden voor het eerst aanschouwd had? In den haast, gleed hij daarop op het gladde ijs uit, en viel zijn stok in een afgrond, waaruit hij denzelfden onmogelijk kon terug halen. — Hij ging dus zeer voorzigtig voort, en was reeds drie uren aan het dwalen, zonder nog *Montauvert* in het gezigt te hebben, toen hem op eens een man naderde, en hem toeriep: »Mijn heer! gij hebt de richting verloren, gij zijt niet op den goeden weg." Hij riep dadelijk, dat hij het ongeval had, en der gids rond te dwalen, en dat hij hulp voor zijnen gids wenschte: maar hoe verbaasde hem hem, toen de man, intusschen nader gekomen, zeide: Hoe, Mijn heer! herkent gij mij niet? Ik ben immers uwe gids!" En deze was het werkelijk die met een bebloed gelant voor hem stond. De reiziger omarmde hem vol vreugde, en vernam nu het volgende: »Toen ik den gids onder mij voelde wegzinken, bedacht ik dadelijk in mijn val, om het hoofd zoo veel mogelijk boven te houden, doch ik verloor weldra het bewustzijn, daar ik met mijn hoofd tegen een ijsmuur aankwam. Na eene poos kwam ik weder bij mijne kennis, en bemerkte nu, dat ik met het hoofd voorover gevallen was, en mijne beenen naar boven staken. Ik trachtte mij uit dien onaangenamen toestand te vellossen, en zulks gelukte dan ook, na veel moeite, doch te gelijk stortte ik weder omtrent zestig voeten dieper, zonder mij echter op nieuws te bezeeren, daar het meer een verzinken, dan een val was. Nu was ik tusschen twee ijsmuren ingeklemd en het ijswater, dat op mijn gewond hoofd nedder druppelde, was mij mogelijk het bewustzijn. — Nu greep ik mijn mes en maakte daarmee mede aan beide kanten eene holte in het ijs, om mijne voeten daarin te plaatsen, en toen weder wat hooger, voor mijne handen. — Zoo voortgaande gelukte het mij, door telkens die afgronden hooger te maken, zoo ver te komen, dat ik het daglicht aanschouwde, en toen, met nog eenige inspanning, kwam ik boven. — Zoo doende ben ik omtrent 80 voet, als een schoorsteenveger om hoog geklommen. Doch laat ons den verloren tijd herwinnen, en ons naar de *Jarden's* begeven." Natuurlijk had de reiziger hier geen zin in, maar begaf zich dadelijk op den terugweg. De zonneschijn deed den gids zoo veel pijn aan zijne hoofdwonden gevoelen, dat hij slechts met moeite zich tot *Chamonix* kon voortslepen, waar hij met eene zwakke koorts aankwam. — Snel werden hem sterke aderlatingen gedaan en na eenige dagen was hij buiten gevaar.

(Overgenomen.)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.